Архітектори за справжню містобудівну реформу

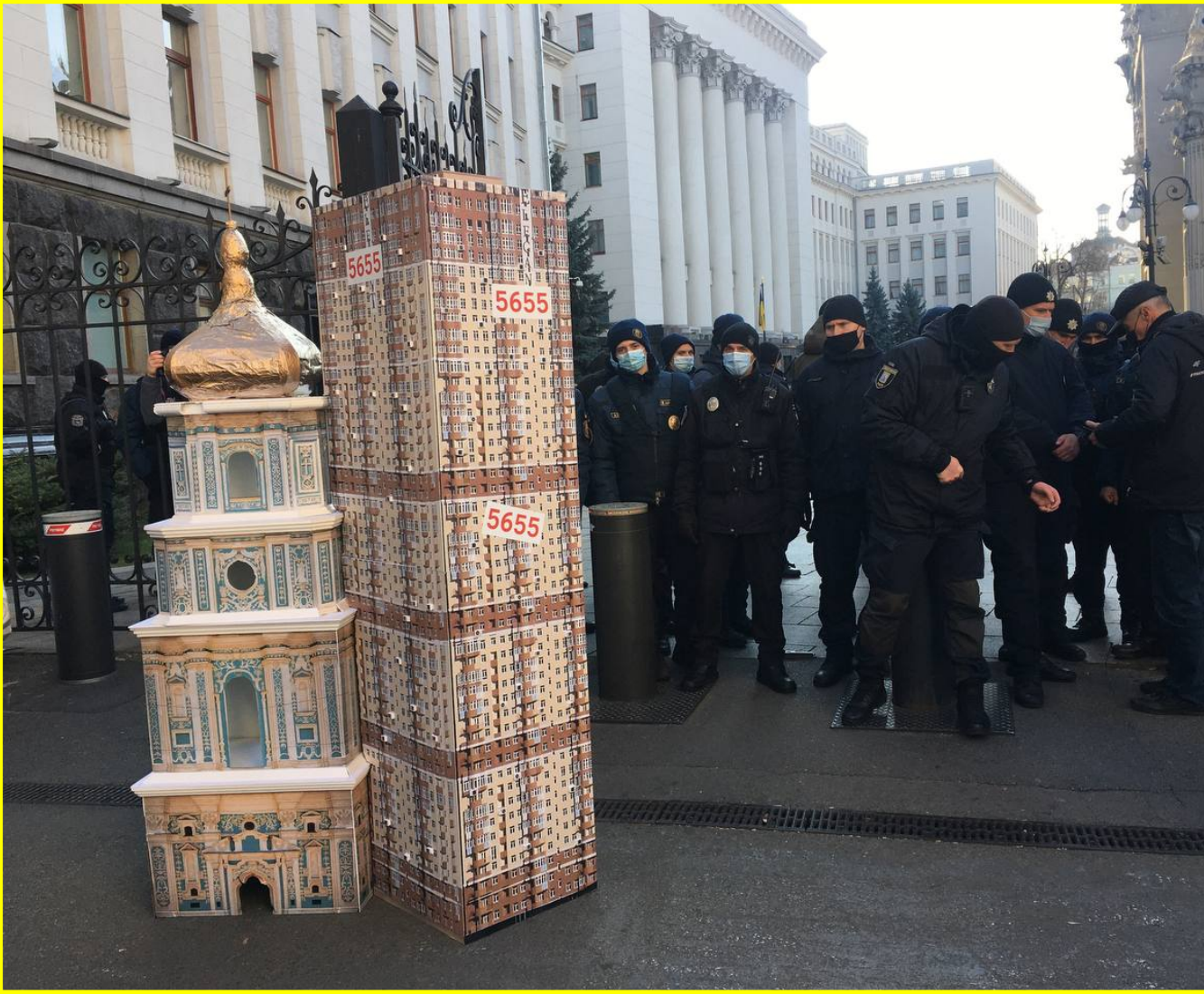

Київ, 2021

Центр Громадянських Свобод – правозахисна організація, яка працює для становлення прав людини, демократії та солідарності в Україні та регіоні ОБСЄ задля утвердження людської гідності.

Основними **завданнями** організації є: сприяння реалізації реформ, пов'язаних із забезпеченням прав людини; запровадження громадського контролю за діями правоохоронних органів, суддів, органів місцевого самоврядування; документування випадків політичних переслідувань в Криму та міжнародних злочинів на Донбасі; просвітницька діяльність з метою просування цінностей прав людини; участь у програмах міжнародної солідарності.

Група громадського спостереження "ОЗОН" була створена у січні 2013 року Центром Громадянських Свобод для інституціоналізації системи громадського контролю в Україні. Особливістю її функціонування є широке залучення на волонтерських засадах звичайних громадян до участі в громадському контролі незалежно від їх спеціалізації та попереднього досвіду.

ОЗОН ставить собі **за мету** удосконалення роботи органів влади у сфері забезпечення прав та свобод людини через організацію системи контролю за їх діяльністю, а також популяризацію ідей громадського контролю за владою серед українського суспільства. Вже своєю роботою волонтери ОЗОНу підважують патерналістський підхід у ставленні до влади та привчають як суспільство, так і представників органів влади до поширеної в демократичних суспільствах концепції **"влади як найманого менеджера"**, за якою оцінку ефективності влади надають безпосередні громадяни.

Вступ

Забезпечення свободи зібрань є доволі складним завданням для влади. Особливу складність це завдання становить для поліції, яка несе основну відповідальність за забезпечення можливості провести зібрання і разом з тим підтримання громадського порядку.

Інколи таке завдання ускладнюється необхідністю забезпечити реалізацію свободи мирних зібрань для всіх акторів протестного життя, які виявили бажання зібратись в конкретному публічному місці, а на сьогоднішній день — ще і викликами пандемії. В такій ситуації поліція має докласти всіх зусиль для оцінки ризиків та ефективної фасилітації усіх процесів, у такий спосіб, який надасть людям можливість у повній мірі реалізувати свою свободу.

Звіт є результатом моніторингу, який був здійснений групою громадського спостереження "ОЗОН", спираючись на українське законодавство та кращі практики, детально викладені у "Керівних принципах зі свободи мирних зібрань" та керівництві "Права людини та забезпечення правопорядку на публічних зібраннях" БДІПЛ/ОБСЄ.

16 листопада 2021 року спостереження за акцією "Архітектори за справжню містобудівну реформу" та кількома паралельними зібраннями здійснювали 2 спостерігачі та спостерігачка ОЗОНу. Кожне із зібрань стикнулось із небажанням поліції допускати учасників/ць до місця проведення (територія ОПУ), а в результаті змогли потрапити на заявлене місце лице учасники/ці однієї акції.

Опис подій, детальний розбір і оцінку дій поліції Ви можете знайти у цьому звіті.

ЗМІСТ

Розділ І. Опис подій 4

Розділ ІІ. Аналіз підстав недопуску учасників/ць зібрань на територію ОПУ 7

Розділ ІІІ. Висновки та рекомендації. 11

Фотоматеріали 12

Розділ І. Опис подій

Назва зібрання: Архітектори за справжню містобудівну реформу (Київ)
Кількість учасників/ць: ~60
Тривалість зібрання: 12:20 — 12:50
Тривалість спостереження: 11:55 — 13:00
Дата: 16.11.2021
Місце проведення/маршрут: вул. Банкова (Офіс Президента України)
Тематика зібрання: з анонсу[1] на сторінці зібрання у фейсбуці: *"ми вважаємо, що пропонована реформа (законопроект 5655 "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування сфери містобудівної діяльності") в першу чергу обслуговує інтерес забудовників, при чому далеко не всіх, а лише найкрупніших. Ми вимагаємо від Верховної Ради доопрацювати текст законопроєкту та прибрати з проєкту норми, які нищать нашу професію та справедливо врахувати інтереси усіх зацікавлених сторін. Ми також закликаємо інші зацікавлені сторони, зокрема місцеве самоврядування, вимагати справедливого балансу інтересів в галузі містобудування."*

Кількість поліції НПУ та військовослужбовців НГУ (без урахування груп резерву)**:** ~ 100
ГУНП ~ 14
Поліція діалогу ~7
ПОП ~ 18
НГУ ~ 58

Окремо були зафіксовані паралельні зібрання, які проходили біля ОПУ: (однак про жодне з них не вдалось знайти згадки у відкритих джерелах)

1) Зібрання проти Віталія Кличка з гаслами та закликами про відставку мера Києва.
Кількість учасників/ць: близько 120
Місце проведення: біля ОПУ зі сторони вул. Лютеранської (зібрання не пустили за кордон поліції на територію ОПУ)
Тематика зібрання: ймовірно, акцію проводили ті ж самі організатори/ки, які протестували на вул. Банковій 5 листопада (акція "Звільни Київ від Кличка!"[2]) через одні і ті самі плакати: (фото з акцій: 5 листопада та 16 листопада)

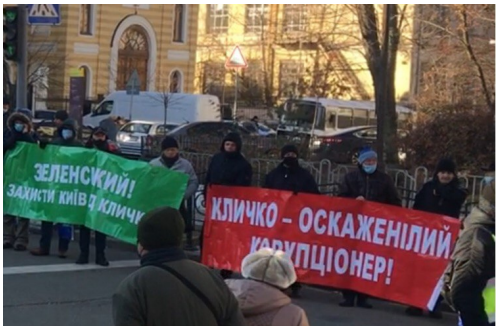

2) Зібрання з достеменно не визначеною тематикою. Троє учасників/ць з прапорами Італії та США, один з яких з рупором виголошував промови італійською та англійською (частина промови була про обмеження права на справедливий суд)
Місце проведення: біля ОПУ зі сторони вул. Інститутської (за час спостереження учасники/ці зібрання не виражали інтенцій пройти через кордон поліції на територію ОПУ, тому в розборі доступу до території ОПУ будемо розглядати лише два попередні зібрання)

[1] https://fb.me/e/1fwD39XYI
[2] https://novyny.live/kiev/v-kieve-vozle-op-nachalsia-miting-za-otstavku-klichko-chego-khotiat-liudi-foto-21539.html

Короткий опис подій:

Спостерігачі/ки були присутні біля ОПУ ще з 11:55 з боку вул. Лютеранської, де розпочалось інше зібрання, гасла якого були направлені проти діяльності Віталія Кличка. Учасники/ці стояли розпорошено, велика кількість людей була скупчена біля кордону поліції та нацгвардії, який перекривав вхід на територію перед ОПУ. Кордон складався з близько 20 нацгвардійців, 8 співробітників/ць ГУНП, за кордоном також були присутні представники ПОП. Деякі поліцейські не мали на форменому одязі жетонів та номерних знаків. На кордоні та по периметру зібрання знаходилось 4 поліцейських діалогу. Деякі люди поодиноко вигукували невдоволення через те, що їх не пускають за кордон. За весь час спостереження динаміка цього зібрання не змінювалась: люди вигукували гасла, виступав спікер з мегафоном, який інколи вказував на загальне невдоволення недопуском на заявлене місце проведення зібрання. Також був продемонстрований перформанс після вигуків "Зима близько!" та "Кличко уходь!", під час якого двоє учасників акції імітували бій на мечах (мечі візуально були іграшковими).

Під час спостереження в кордоні поліції з боку вул. Лютеранської був зафіксований правоохоронець з, ймовірно, помповою рушницею. В теорії, керівник підрозділу має право віддати наказ про видачу автоматичної вогнепальної зброї для охорони громадського порядку. Однак для цього, по-перше, мають бути серйозні підстави, такі як реальна загроза життю людини, а по-друге - співробітник поліції має бути підготовленим та мати навички для використання такої зброї в умовах міста. З огляду на мирний характер усіх зібрань та відсутність візуальних ризиків (навіть, наприклад, при умові надходження оперативної інформації) розташування правоохоронця з вогнепальною зброєю в кордоні поліції в безпосередній близькості до учасників/ць зібрання - є непропорційним та невмотивованим. Також, потенційно, така ситуація може призвести до конфліктних ситуацій, ескалації насильства чи зниження довіри до поліції у протестувальників/ць.

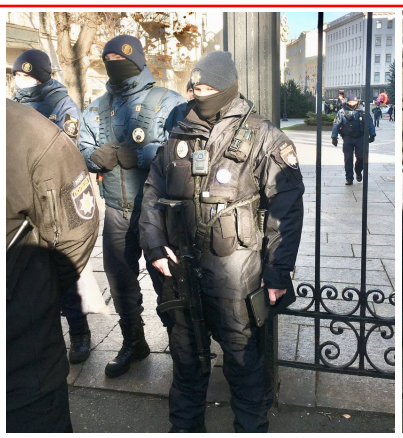

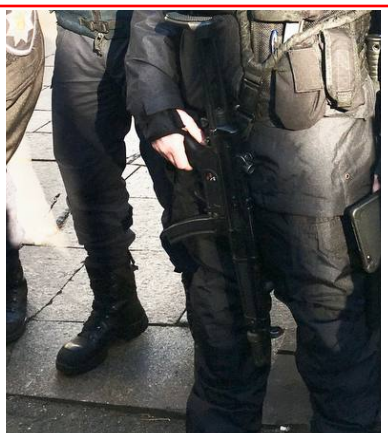

У комунікації із громадською спостерігачкою та пересічними громадянами поліцейські діалогу своєчасно та ввічливо пояснювали **причини недопуску, однак часто причина була не одна, а версії у співробітників різнились між собою:**

1) організатори не погодились на умови перевірки сертифікатів про вакцинацію на вході до території ОПУ

2) не пустили через наявність "непогодженого" реквізиту (на вигляд пластикові мечі) для здійснення перформансу *(за словами одного з поліцейських діалогу, організаторам було запропоновано спочатку провести перформанс, а потім вже заходити на територію ОПУ)*

3) проведення цього зібрання "не погодила" державна охорона адмінбудівель

4) не пустили через демонтаж дитячого майданчику *(була названа, як одна з причин)*

Як стало відомо пізніше із відкритих джерел, з боку вул. Інституцької не хотіли пускати за кордон поліції також і учасників акції "Архітектори за справжню містобудівну реформу". За повідомленнями деяких ЗМІ[3], сталась "незначна штовханина", представники поліції відмовлялись пропускати учасників/ць, які несли з собою плакати на дерев'яних дощечках, однак згодом їх пропустили разом із реквізитом. Єдиний елемент реквізиту, який не вдалось провести через кордон — арт-об'єкт (габаритний макет багатоповерхівки, прибудованої до Софії Київської). Було зафіксовано, як представники поліції виявили інтенцію перевірити макет на наявність всередині нього заборонених або небезпечних для життя і здоров'я предметів, однак цього не зробили.

За словами організаторки Київської акції архітекторів, попередня комунікація з поліцією відбулась успішно, вони "погодили" місце та увесь реквізит (мікрофони, колонку, плакати та арт-об'єкт), однак за дві години перед початком акції подзвонила представниця поліції та попередила, що через демонтаж дитячого майданчику зібрання буде проводити "незручно", однак організаторка відмовилась змінювати місце зібрання за такий короткий час. З 11:30 по 12:20 їх також не пускали ані з боку Лютеранської (де учасники/ці першопочатково зібрались), ані з боку Інститутської, на яку вони прийшли після численних спроб прокомунікувати з поліцією, для того, щоб не змішуватись з учасниками/цями інших акцій.

"Треба зазначити, що багато наших учасників взагалі не зрозуміли, що можна пройти на Банкову, через натовп та щільний кордон Поліції. Хтось обходив кварталами, а хтось злякався та пішов геть. Біля входу з боку Інститутської відбулася «штовханина» з Поліцією. Там знову нам не дали пронести реквізит з аргументами, що плакати у нас на вертикальних палицях і ми ними будемо битися. Зазначу: і плакати, і арт-об'єкт і інший реквізит були ті самі, що на Марші за Київ і були погоджені з Поліцією. Біля входу з Інститутської нас протримали ще хвилин 15 і в якийсь момент учасники акції просто почали просовувати плакати між ґратами паркану, а наш представник фактично силою проніс колонку з мікрофоном і банер. Арт-об'єкт пронести не дали і ми були змушені залишити його біля паркану(...) Поліцейські аргументували недопуск нашого арт-об'єкту тим, що він буде заважати проведенню демонтажних робіт дитячого майданчику." Анна Кирій, організаторка акції "Архітектори за справжню містобудівну реформу. Київ"

В результаті, учасники/ці акції змогли пройти на територію ОПУ, однак з численними перешкодами і проблемами в комунікації поліції. Акція пройшла із затримкою, однак успішно. Поруч з учасниками/цями постійно знаходився 1 поліцейський діалогу та кілька нацгвардійців, які стояли за парканом, який відділяв процес демонтажу дитячого майданчика від вільної площі. Важливо, що сам демонтаж майданчику відбувався точково і локально, їм займалось кілька (2-3) робітників, та сам процес не займав багато місця і не був потенційно небезпечним для учасників/ць зібрань.

Окремо організаторка зазначила, що в попередній комунікації з поліцією не обговорювались жодні питання, що стосуються карантинних обмежень, також не було уточнено нічого про наявність/відсутність сертифікатів про вакцинацію як в організаторів попередньо, так і в учасників/ць акції під час проходу кордону поліції.

На кінець спостереження, акція архітекторів завершилась, майже всі учасники/ці розійшлись, а акція, назву якої нам так і не вдалось дізнатись (проти Кличка) продовжувалась на тому самому місці. Протягом усього моніторингу було зафіксовано поодинокі та групові викрики обурення через недопуск на саму територію ОПУ.

[3] https://bykvu.com/ua/pictures/znishhuietsja-profesija-u-kijievi-pid-opu-na-miting-vijshli-arhitektori/

Розділ II. Аналіз підстав недопуску учасників/ць зібрань на територію ОПУ

Ситуація, яка склалась під ОПУ 16 листопада, є показовою і складає цікавий кейс в контексті пропорційності обмежень свободи мирних зібрань, як з точки зору забезпечення принципу "видимості і чутності" зібрання, так і адекватного реагування на виклики пандемії та інші безпекові ризики в питаннях допуску чи недопуску під адмінбудівлі.

Пропонуємо розібрати в цьому розділі усі спірні моменти, які відбулись під час одночасних мирних зібрань, адже тільки одне з них в результаті допустили за кордон поліції на територію ОПУ. Тим паче, учасники/ці зібрання, якому вдалось пройти на територію, зіштовхнулось із опором, не бажанням допускати і численними проблемами перед та під час акції.

Дійсно, як зазначає ст. 36 Закону України "Про Національну Поліцію": "*Поліцейський уповноважений вимагати від особи (осіб) залишити визначене місце на певний строк або заборонити чи обмежити особам доступ до визначеної території або об'єктів,* ***якщо це необхідно для забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони життя і здоров'я людей****, для збереження та фіксації слідів правопорушення."* Водночас, будь-які обмеження не мають бути безпідставними, так як незаконна перешкода організації або проведенню мирного зібрання є кримінальним злочином (ст. 340 ККУ). Тому ми будемо намагатись аналізувати ті причини недопуску, які поліція назвала різним акторам мирних зібрань на предмет їх законності, пропорційності та відповідності реальним загрозам і оцінки реальності названих загроз.

"Погоджений/непогоджений" реквізит

Обидва зібрання 16 листопада зіштовхнулись з однією і тією ж проблемою: поліцейські не пропускали через кордон на територію ОПУ учасників/ць через наявність певного реквізиту: плакати на дерев'яних палицях, макет будівлі розміром 1х2 метри та 2 іграшкові мечі.

В цілому, поліцейські можуть[4] здійснювати превентивні заходи шляхом проведення поверхневої перевірки: перевіряти учасників/ць на вході до місця проведення мирних зібрань на наявність речей, які можуть становити загрозу для життя і здоров'я інших людей *(наприклад вибухівка, вогнепальна чи холодна зброя тощо)*. Також важливо: відсутність загрози — вимагає від поліцейського негайного припинення обмежувальних заходів. Керуючись законом, правоохоронці можуть навіть тимчасово обмежити володіння річчю або доступ до певної території. Головне — щоб таке обмеження відповідало вимогам закону.

Ані пластикові мечі, ані плакати на дерев'яних палицях, об'єктивно не становили особливої загрози життю та здоров'ю інших. Оцінюючи ризики, можна сказати, що таку саме загрозу може становити будь-яка людина, яка в теорії може почати вчиняти насильницькі дії не маючи жодного реквізиту.

Один із поліцейських діалогу навіть прокоментував, що *вони ніяк не можуть знати, чи реквізитні мечі справжні чи іграшкові, а тому не можуть пропустити зібрання за кордон поліції, бо мечі можуть бути реальною зброєю*. По суті, це можна розцінювати як ігнорування прямих обов'язків поліції зі здійснення превентивних заходів та порушення принципу диференційованого підходу. Працівники поліції, які стояли в кордоні, мали із собою спеціальні прилади для проведення поверхневої перевірки, які реагують на металеві речі,

[4] https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text (ст. 31, 36, 37)

та могли без проблем перевірити чи є це реальною зброєю чи лише імітацією зброї для перформансу. Тим паче, навіть при наявності реальної зброї у кількох учасників/ць зібрання, обмеження пересування чи володіння річчю можна застосовувати лише до тих людей, хто мають цю зброю, а ні в якому випадку не до всього зібрання *(це і є порушенням принципу диференційованого підходу)*.

Щодо макета багатоповерхівки прибудованої до Софії Київської, в теорії у поліції могли бути підстави вважати, що макет може містити речі, які б становили загрозу життю та здоров'ю і вони можуть перевіряти такі об'єкти. Однак, по-перше, перед недопуском не були проведені відповідні заходи з оцінки загроз (наприклад робота вибухотехнічної служби, якої не було зафіксовано на території зібрання). По-друге, поліція та організатори/ки попередньо "погодили" наявність на акції цього реквізиту, який також учасники/ці використовували під час Маршу за Київ на початку жовтня та вільно пересувались біля адмінбудівель з ним (ВР, КМДА, ОПУ) — це прояв непослідовності роботи поліції в оцінці ризиків, а також недостатнього рівня комунікації з організаторами/ками.

По суті, жоден із реквізитів, що були згадані, не мав стати причиною обмеження допуску до території ОПУ як власників цих речей, так і, тим паче, усіх учасників зібрання. Тому ми вважаємо цю причину не відповідною реальним загрозам (непропорційною) та незаконною

Демонтаж дитячого майданчику

Поліцейські декілька разів зазначали, що не пускають одне зібрання зокрема через те, що на території ОПУ відбувається демонтаж дитячого майданчику. А організаторці іншого зібрання за дві години до початку запропонували змінити місце через демонтаж, вона відмовилась.

У зв'язку з різними обставинами поліція або міська адміністрація може **попросити** організаторів, наприклад, поміняти місце проведення зібрання на інше, якщо для цього існують об'єктивні законні причини та була запропонована реальна альтернатива, яка відповідає принципу "видимості і чутності"[5] *(зібрання може донести так само ефективно інформацію до основного реципієнта)*.

У даному випадку спершу оцінимо необхідність обмежувати свободу мирних зібрань через демонтаж дитячого майданчику. На території під ОПУ громадськими спостерігачами було зафіксовано до 3 робітників, які займались демонтажем — вони знаходились за огорожею та працювали локально, без використання спеціальних габаритних приладів, розкручуючи елементи скульптур. Цей процес візуально не становив жодної загрози та був фізично відокремлений від решти території під ОПУ. До того ж усі зібрання, які відбувались/мали відбуватись того дня на вул. Банковій — мали пряме звернення до Президента, а тому мали відбутися саме під Офісом президента, щоб бути в зоні чутності та видимості основного реципієнта інформації. Задача держави — надати можливість проводити мирне зібрання там, де це необхідно (наприклад, огородити будівництво).

Недопуск до анонсованого місця проведення зібрання учасників/ць через демонтажні роботи поряд по суті є перевищенням повноважень та/або зловживання службовим становищем (ст 364, 365, 340 ККУ). Тому в цьому контексті такі обмеження вважаємо незаконними та непропорційними.

Не надано "дозвіл" від Управління державної охорони

[5] https://www.osce.org/files/f/documents/d/6/83237.pdf (с.19)

І справді, в Законі "Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб" йдеться[6] про те, що Управління державної охорони може встановлювати особливий режим допуску громадян на об'єкти. Однак, охорона не може регулювати так само прилеглу територію. **Тим паче в Управління державної охорони немає повноважень на здійснення обмеження свободи мирних зібрань (навіть у законний і пропорційний спосіб)**. Частина 2 статті 39 Конституції України про свободу мирних зібрань зазначає, що "обмеження щодо реалізації цього права може встановлюватися судом відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку — з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей".

Держохорона, як і органи місцевого самоврядування і поліція, не має повноваження забороняти проведення мирного зібрання, або тим паче його "погодження" чи "дозволу". Ці органи у окремих обставинах можуть обмежувати свободу пересування, однак коли вона входить у конфлікт зі свободою мирних зібрань — це може трактуватись як незаконне обмеження проведення мирних зібрань. Тому посилання на рішення Управління держохорони про недопуск до ОПУ не є законним.

До того ж, посилання на неіснуюче повноваження держохорони з боку поліції суперечить ч. 1 і ч. 2 ст. 19 Конституції. Поліцейські мають діяти згідно з законом, і не можуть змушувати робити те, чого в законах немає.

Карантинні обмеження під час проведення мирних зібрань

Якщо аналізувати карантинні обмеження в контексті реалізації свободи мирних зібрань, шляхом екстраполювання загальних правил перебування в громадських місцях[7] на зібрання: єдиною вимогою для людей, навіть в червоній зоні — є дотримання дистанції 1 м (і за неможливості дотримання цієї дистанції обов'язковий масковий режим навіть на вулиці). Важливо, що обидва численні зібрання, які знаходились біля ОПУ 16 листопада, не дотримувались дистанції та не всі учасники/ці були в масках. Однак, тільки одне зібрання було недопущене — **що є дискримінаційною дією з боку поліції.**

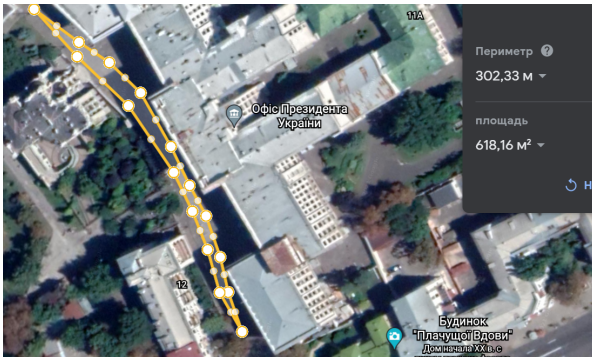

Можна припустити, що поліція керувалась чисто фізичною неможливістю прилеглої до ОПУ території вмістити обидва зібрання, де всі учасники/ці в теорії могли тримати дистанцію 1,5 метра між одне одним. Однак, порахувавши приблизно площу території за кордоном поліції на ресурсі Google Earth, ми отримали площу — 618,16 м.кв. (мінімум), що для всіх акторів протестного життя на вул. Банковій 16 листопада (близько 200 людей) давало змогу тримати дистанцію за кордоном поліції біля ОПУ. Цей факт лише підкреслює відсутність обґрунтованих підстав по недопуску учасників зібрання (проти Кличка).

[6] https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160/98-%D0%B2%D1%80#Text (ст.15)
[7] https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1236-2020-%D0%BF#n5 (п.3)

Окремо слід відзначити, що однією з причин недопуску на територію біля Офісу Президента акції проти Кличка була відмова організаторів проходити **перевірку на наявність сертифікатів про вакцинацію**. Однак одночасно в іншого зібрання "Архітектори за справжню містобудівну реформу" під час попередньої комунікації не було піднято питання про карантинні обмеження та сертифікати з вакцинації взагалі, та не було здійснено жодної перевірки. **Тобто в даному випадку причина відсутності сертифікатів про вакцинацію для недопуску одного зібрання до ОПУ є прикладом вибірковості застосування обмежень.**

В цілому, існують сумніви щодо законності перевірки сертифікатів під час фільтраційних заходів працівниками поліції на мирних зібраннях. Хоча, керуючись постановою Кабміну "Про встановлення карантину(...)"(п. 18) у громадському просторі поліція може перевіряти документи, а також тимчасово обмежувати пересування за цим критерієм (наявність/відсутність сертифікатів). Відсутність сертифікату про вакцинацію жодним чином **не повинна бути причиною повного обмеження** у реалізації свободи мирних зібрань. Коли ж такі обмеження застосовуються до мирних зібрань локально (як недопуск до конкретного місця) — вони повинні бути вмотивованими, пропорційними, виправданими та законними. Коли ці обмеження жодним чином не підкріплені законом, не мають за собою виправданих цілей та логіки — то дії поліції варто кваліфікувати як незаконні.

У даному випадку, мирні зібрання (з загальною кількістю у близько 200 людей) на відкритому повітрі із можливістю зберігати дистанцію як мінімум в 1,5 метра не мають обмежуватись в доступі до території ОПУ. Такі обмеження, як мінімум, виглядають нелогічними (бо по факту теоретичну загрозу захворіти неможливо розрахувати, однак протестувальники не змогли потрапити на місце, яке запланували). Як максимум, мають за собою жорсткі порушення керівних принципів із свободи мирних зібрань (пропорційність та законність будь-яких обмежень, недискримінація).

Розділ III. Висновки та рекомендації.

Варто відмітити старанну роботу поліції діалогу на самому мирному зібранні. Співробітники/ці швидко реагували на будь-які прояви агресії, чітко та ввічливо комунікували з учасниками/цями зібрань та пересічними громадянами. Однак, в цілому, роботу правоохоронців 16 листопада під ОПУ не можна відзначити як успішну через низку проблем та серйозних порушень свободи мирних зібрань:

1. Порушення принципу застосування законних і пропорційних обмежень (небажання допускати обидва зібрання на територію ОПУ без законних та виправданих підстав)
2. Порушення принципу недискримінації (фактично допуск лише одного зібрання на територію ОПУ)
3. Неспроможність представників/ць поліції одностайно пояснювати свої дії та називати законні та пропорційні підстави, посилаючись на законодавство
4. Недостатня та непослідовна комунікація із організаторами/ками анонсованого зібрання до та під час акції (що, між іншим, призвело до знеохочення деяких учасників/ць до участі у зібранні, наявності конфліктних ситуацій, неможливості пронести частину реквізиту та затримки початку проведення)
5. Неналежний стан дотримання правил носіння однострою, а також тих частин ЗУ "Про Національну Поліцію", які стосуються носіння знаків розрізнення та спеціального жетона у більшості працівників/ниць НПУ

Рекомендації Національній поліції України:

1. Докласти максимальних зусиль по дотриманню свободи мирних зібрань шляхом попередження надмірного невмотивованого втручання поліції у реалізацію цієї свободи
2. Сприяти проведенню мирних зібрань в межах "видимості і чутності" їх цільової аудиторії та не обмежувати доступ учасникам/цям мирного зібрання до будь-якого громадського місця (в т.ч. на територію Офісу Президента) без наявних законних та виправданих підстав
3. Забезпечити подальшу підготовку операцій з охорони публічного порядку на мирних зібраннях через належну та послідовну комунікацію з організаторами до та під час заходу. Таким чином сприяючи проведенню зібрань та деескалації можливого конфлікту між учасниками/цями та правоохоронцями.
4. Забезпечити подальшу підготовку працівників поліції для їхньої роботи в групах превентивної комунікації
5. Не залучати до охорони публічного порядку співробітників із вогнепальною зброєю не в групах резерву без необхідних на це підстав.
6. Взяти під належний контроль дотримання співробітниками/цями Національної поліції України, що залучаються до охорони громадського порядку під час мирних зібрань, правил носіння однострою та ЗУ «Про Національну поліцію України» у тих частинах, що стосуються носіння знаків розрізнення та спеціального жетона.

Фотоматеріали

Акція "Архітектори за справжню містобудівну реформу"

Паралельна акція. Назва невідома (з гаслами проти Кличка)

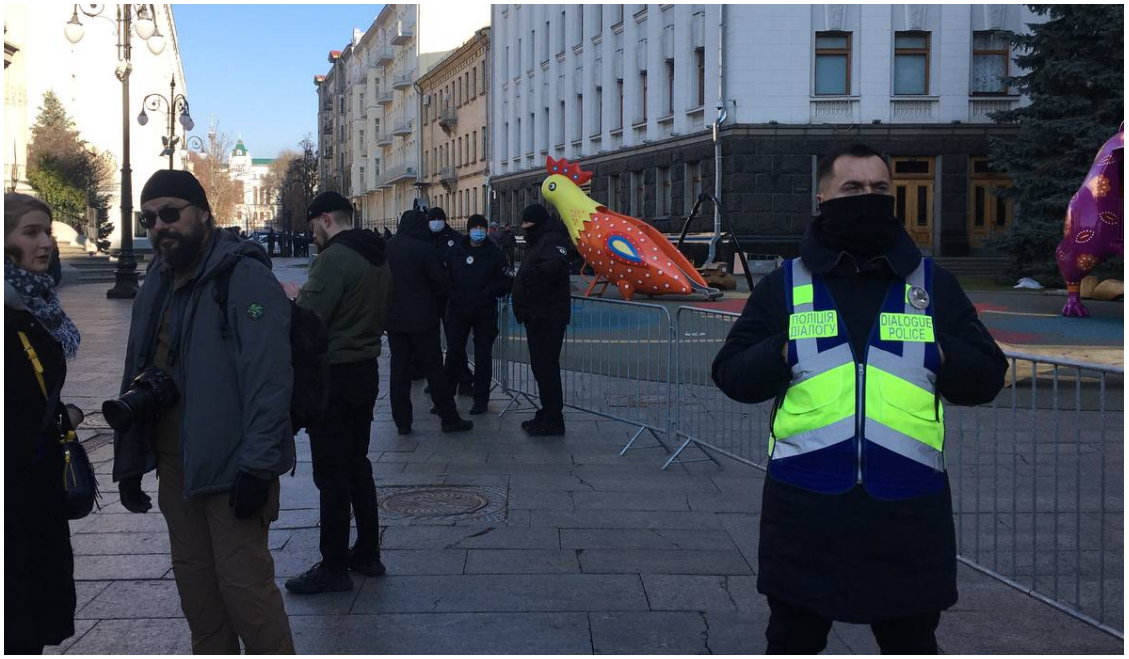

Поліцейський діалогу (на фоні дитячий майданчик під час демонтажу)

Кордон з правоохоронців та військовослужбовців та реквізит (який не пропустили через кордон)

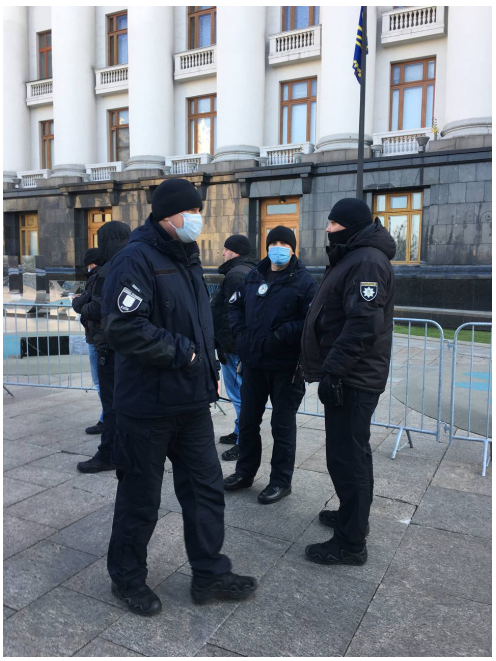

Порушення правил носіння однострою (відсутність засобів персональної ідентифікації)

Команда, що здійснювала моніторинг та підготувала звіт:
Катерина Помазанна
Дем'ян Романович

Дякуємо за експертну допомогу Михайлу Лебедю!

У випадку будь-яких питань щодо звіту звертайтесь, будь ласка, на електронну пошту:
ozon.monitoring@gmail.com

Звіт підготовлено групою громадського спостереження "Озон" / Центр Громадянських Свобод.

Головний редактор: Семен Кіпніс
Відповідальна за випуск: Помазанна Катерина